

Inledningsanförande vid F.A.D.:s årsmöte 2007-09-01

Av Lennart Bergström

Jag hoppas att vi alla känner oss varmt välkomna, både gamla elefanter och rockies, till detta celebra årsmöte för Förbundet för Alkohol- och Drograpeuter.

Om någon för tio år sedan hade talat om för mig att det skulle ta så här lång tid att organisera terapeuter skulle jag skrattat och sagt: "Lugn, jag känner terapeuterna. De kommer när vi kallar på dem!". Vad jag då inte tänkte på är att jag som lärare har lärt ut att "terapeuter är kognitiva, emotionella, handlingskraftiga och ibland också affektiva". Det kognitiva arbetet går bra. Vi har förstått att vi måste organisera oss. Det emotionella går inte alls. Det blir liksom affekter av det istället, glädjefnatt, upphetsning, förälskelse etc. Vi tror att förbundet står där färdigt redan, att allt är fixat och klart. Jag har nu förstått att det tar tid att gå igenom det kognitiva schemat. Tio år eller så. Men, resultatet kan å andra sidan inte bli bättre.

Vad vi ser här idag är alltså resultatet av många lärares, elevs, terapeuters, sympatisörers, anhörigas och patienters arbete, stöd och uppmuntran. Framför allt är det en produkt av vår intrimsstyrelsens arbete. Vi ska få deras rapporter under årsmötet men jag tycker vi ger dem en applåd redan nu!

Låt oss vara stolta och samtidigt ödmjuka, glada och kärleksfulla när vi ser vad som åstadkommit. Låt oss idag framförallt använda våra öron och kognitiva och emotionella begåvningar för att ta så bra beslut som möjligt.

Vad ska vi med FAD till?

Jo, vi ska skapa ett förbund som i första hand är så starkt att det kan hävda och tillvarata alkohol- och drograpeuternas, anhängsterapeuternas, tolvstegsbehandlarnas och samtals-terapeuternas med fleras legitima och yrkesmässiga intressen. Efter denna dag ska det inte finnas den minsta lilla tvekan om att vi som är samlade här idag representerar ett terapiyrke som hittills förnekats. Vi finns, vi verkar och vi är starka tillsammans.

Det verkar på alla sätt rimligt att anta att man ska besitta kvalificerade kunskaper på högskolenivå inom det svåra behandlingsområde som vi arbetar inom. Vårt arbete kräver förutom avancerade kunskaper inom ämnesområden som personlighetspsykologi, psykiatri, socialt arbete, beroendekunskap och terapi också förmåga till empati och sympati.

Vi vill att våra kunskaper ska bli efterfrågade och använda. Att inte sociala myndigheter, utbildningsanstalter och sjukvården uppfattat detta som en nödvändighet är uppenbart.

Vi vill att många fler ska utbilda sig på vårt verksamhetsområde, välja vårt yrke och stödja vårt förbund.

Vi vill att våra politiker ska inse att man kan spara pengar åt samhället genom att erbjuda effektivare behandling till rätt utförare.

Vi vill också förkovra oss i vårt yrke. För detta ändamål måste förbundet stödja och med intresse följa utbildningsanordnare som förmedlar kunskaper på vårt yrkesområde.

Vi vill informera, samarbeta, och organisera behandlingsarbete tillsammans med andra organisationer med liknande syften.

Vi vill få myndigheter, organisationer, massmedia och allmänheten att lyssna på våra beskrivningar och förslag om vad god behandling är.

Vi vill att vårt svenska näringsliv, som går så bra nu, också kommer att göra det i fortsättningen. Därför måste vi fånga företagens intresse för åtgärder på olika nivåer på arbetsplatsen.

Vi vill att onödiga sjukskrivningar undviks genom ett bättre vetande, förmedlade genom våra kollegor.

Det finns så mycket vi vill göra, eller hur. Vi väljer därför idag en styrelse som kan uttrycka och förmedla våra önsknings och därefter också sätta våra beslutade planer i verket.

Marknaden

Jag vill i detta sammanhang också nämna något om marknaden. Hur ser den marknad ut som vi ska agera på? Hur ser våra odds ut som förbund?

Under ett antal år, närmare bestämt tjugosex år, har jag följt utvecklingen av myndigheternas och de behandlande institutionernas arbete på primär och sekundär preventionsnivå. Vad jag såg 1981 är ungefär detsamma som jag ser idag med tre undantag:

- Allmänheten är bättre informerad i alkohol- och drogfrågor
- AA (och liknande) har fått ett genomslag i samhället
- Man har öppnat fler privata öppenvårds- och slutenvårdsinstitutioner. Man kan också tillägga att man också lagt ner en mängd institutioner, både offentligt och privat ägda.

Jag har också i många olika sammanhang räknat upp siffror. Här är några aktuella:

- 300 000 människor i Sverige har alkoholproblem av ett eller annat slag
- en halv miljon anhöriga lider också
- 6 000 människor dör i alkoholrelaterade sjukdomar
- 2000 människor begår självmord och ett stort antal av dessa har alkoholproblem
- 25 % av lönesumman för missbrukare i företagen går till spillo
- Ungefär 30 % av alla sjukhussängar är upptagna av patienter med alkoholrelaterade problem

Det är i denna situation vi bildar vårt förbund. I denna miljö och på denna marknad ska vi sedan vara aktörer. Om vi har tålamod och envist arbetar för att fullfölja våra planer kan vi lyckas.

Men, om vi tror att vi ska kunna lösa problemen på egen hand tror vi fel. När ett problem är för stort kan vi enligt ett mycket känt självhjälpsprogram bestående av tolv steg begära hjälp. Därför bör vi ha en öppenhet för samarbete, samordning och kontakter med andra liknande organisationer, myndigheter, politiker, press och radio/TV med flera.

Därför skapar vi nu ett förbund som får bli vår röst ut i samhället.

Tack för att jag fått lära känna er alla!

Stockholm 2007-09-01

Lennart Bergström
Medlem i FAD